

B.BC

Ze dne 1. listopadu 1956.
21.00 hod.

Referát Josefa K o s i n y .

Kde vzali komunisté drzost posílat licoměrné dopisy , v nichž hovoří tak , jako by maďarští dělníci a maďarští studenti na barikádách , bojovali pro komunistickou stranu a za její hesla a cíle. Tak tomu bylo aslespon včera .Před tím to byli prostě fašisté a kontrarevolucionáři. Zdá se, jakoby opravdu se v Praze probudili z nějakého zakletého spánku. Doby, kdy dělníci z továren a studenti z universit byli ochotní jít na barikády s komunistickými hesly na rtech a bojovat a umírat za takové budování socialismu , jaké nám mezi tím komunisté ukázali, ty doby jsou už přece pryč a jsou pryč nenávratně .Dnes není komunistická strana v popředí pokroku v popředí boje za nějakou svobodu ,za nějakou velkou věc .Dnes jsou to vybraní utlačovatelé ,ne jenom pracující třídy a inteligence ,nýbrž celých národů. Když se blížila před více než jedenácti léty Rudá armáda k hranicím Československa ,bylo raženo heslo Rudá armáda osvoboditelka. Český a Slovenský lid omámený svým všealovanstvím opravdu byl ochoten věřit, že Rudá armáda jej přichází osvobodit. Kdyby mu byl tehdy někdo řekl , že Rudá armáda přichází jej osvobodit ,jenom aby jej zase zotročil a ještě horším způsobem než tomu bylo až dosud ,tak by tomu byl býval nevěřil.

Vzpomínám si na rozhovor, který jsem měl asi před třemi léty s ruským důstojníkem , jenž se v roce 1949 účastnil slavného tažení do Prahy. Vykládal mi s úžasem , jak byli všude vítáni, jak byli překvapeni. Důstojníci, to jest ruští důstojníci mezi sebou útrpně hovořili o nalvních českých lidech ,kteří nevěří, co na ně čeká. Za námi jde NKVD, říkali a všichni tito jásající a vítající lidé v zástupech se dočkají bolestného probuzení. Tento důstojník se pak nemohl dívat na to , co se děje s Rudou armádou v obsazených územích a odešel na západ. Proto jsem se také s ním sešel. Avšak naši komunisté pokračovali ve vychvalování Rudé armády osvoboditelky i později a s nimi bohužel i členové ostatních, později licencovaných stran, kteří měli mít lepší přehled , zejména ti, kteří přišli ze zahraničí. A kteří se ujali tehdy úkolu vésti národ. Rudá armáda osvoboditelka ,pěkná osvoboditelka . V minulých dnech osvobozovala Budapešť a padlo při tom asi 13.000 maďarských dělníků a studentů a 7.000 Ruděarmějců. Ti Ruděarmějci, abyste se nemýlili ,chránili svými životy před maďarskými dělníky vojáky a studenty omi vládu ,onen výbor Komunistické strany onu vlasteneckou lidovou frontu , které poslala pražská vláda pražský ÚV národní fronty licoměrné dopisy , o nichž jsem se právě zmínil. Není divu, milí posluchači, že včerejší rozhlas v Budapešti vysílal v 19,00 hodin včera večer promluvu, v níž se praví s přessem, že československý tisk a rozhlas hovoří o událostech v Maďarsku ve stalinském tonu a to buď úplně bez informací a nebo se špatnými informacemi a komentuje v různých jazycích ,počítajíc v tom jazyk maďarský , události maďarské revoluce.

Budepešťský rozhlas včera řekl: Naplňuje nás hlubokou lítostí, že dokonce i v těchto důležitých hodinách se opět snaží vehnati klín mezi oba národy. Maďarský rozhlas pak praví, že je nutno v zájmu pravdy zdržet se toho, aby obvinoval československý a nebo rumunský lid těchto urážek přesto však maďarský rozhlas v Budapešti protestuje proti tomuto ostouzení maďarské revoluce informačními službami v Rumunsku a Československu. Jestli pak se českoslovenští komunisté aspon nyní trochu zastydí.

A ještě jedna věc: Dnes jsem viděl v londýnském časopise Times obrázek maďarského kardinála Minczentiho, po jehož boku stojí dva maďarští vojáci, kteří jej osvobodili právě z komunistického žaláře. Jestli pak se také českoslovenští komunisté trochu zastydí a propustí již jednou ze žaláře českého národního hrdinu arcibiskupa Berana, kterého již po tolik let vězní stejně neprávem, jako věznili maďarští komunisté kardinála Minczentiho.

V hodinách zápasu o svobodu se ukázalo v Maďarsku, že národ netvoří jenom jedna vrstva, jenom jedna třída, nýbrž všechny vrstvy a všechny třídy dohromady. Maďarští dělníci bojovali právě s takovým odhodláním, jako maďarští studenti a členové svobodných povolání. Českoslovenští komunisté se zřejmě rozhodli zůstat na stalinské linii a v době, kdy v Maďarsku kácejí lidé epochy Stalina, v Československu stalinismus dosud bují. Ať se však českoslovenští komunisté nemýlí.

Nikdo si nepřeje, aby změny v Československu byly vykoupeny takovou strašlivou hekatombou, jako to bylo v Maďarsku, ale konec konců, ať si dělají komunisté co chtějí, nevyhnou se železné logice událostí ve východní Evropě, budou muset na konec povolit, budou muset na konec dát lidu více svobody budou muset si vynutit povolení na svých pánech v Moskvě, aby uvolnili režim v Československu, protože, milí přátelé, touha po svobodě je nakažlivá. A v Československu touží lidé po svobodě právě tak, jako v Maďarsku. I když snad jinými cestami, jsem přesvědčen, že nakonec si vynutí lid Československa na služebnících Moskvy více svobody a větší kus chleba. A ještě o jedné věci bych se chtěl dnes večer zmínit.

Maďarský rozhlas také oznámil, že v Maďarsku je veliké hnutí mezi odboráři. Také maďarští odboráři odhazují nyní jho které jim nasadila komunistická strana a začínají skutečně vyjadřovat přání, skutečná přání svého členstva. A tak plnit úkoly pro které byly odborové organizace původně vytvořeny. Vysílání prohlásilo, že maďarské odbory vystoupí ze Světové federace odborové a že se připojí k jiné, avšak svobodné odborové internacionále.

Podle toho milí přátelé můžete vidět, že to maďarští odboráři myslí vážně, protože, první podmínkou, aby maďarští dělníci mohli mít svobodné odbory je, opustit hlásnou troubu komunistické politiky, světovou federaci odborovou a nemít s ní nadále již nic společného. Maďarští dělníci jistě nakonec nezastavili své osvobozovací hnutí na barikádách a pokračovali v něm i po boji na barikádách, přejeme jim v jejich počinání nejlepšího sčaru. A jsem také přesvědčen, že jednoho dne také českoslovenští dělníci se znova sejdou se svými druhy v mezinárodním svobodném odborovém hnutí.